

ΓΕΛ ΜΟΙΡΩΝ

Τάξη Β' Λυκείου

Α' Τετράμηνο Σχολικό Έτος 2013 -2014

Διδάσκων Καθηγητής: Στέφανος Παναγιωτόπουλος

«Άρια Φυλή: Εξέλιξη Ναζιστικών Αντιλήψεων στο Πέρασμα των Χρόνων, μέχρι το Χίτλερ και τη Χρυσή Αυγή».



Επιμέλεια: Ζαμπετάκη Αγάπη

Ζεάκη Ελευθερία

Καργάκη Μαρία

Πίνακας περιεχομένων

Εισαγωγή.....	3
Μεθοδολογία	4
Άρια Φυλή.....	5
Σβάστικα: σημασία στο ναζισμό και στον ινδουισμό	7
Η ζωή του Χίτλερ.....	8
Χρυσή Αυγή.....	14
Νίκος Μιχαλολιάκος	21
«Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα Χίτλερ – Κόμμα Χρυσή Αυγή» Ομοιότητες και Διαφορές	24
Αποτελέσματα Ερωτηματολογίων	26
Επίλογος.....	32
Βιβλιογραφία.....	33

Εισαγωγή

Με το πέρασμα των αιώνων, οι περισσότεροι πολιτισμοί είτε άρχισαν σιγά-σιγά να παρακμάζουν, είτε εξαφανίστηκαν από φυσικές καταστροφές ή εισβολές. Υπάρχουν όμως κάποιοι πολιτισμοί, των οποίων η εξαφάνιση έχει προβληματίσει πραγματικά τους επιστήμονες. Παρά το γεγονός ότι παρήκμασαν σε γρήγορο χρονικό διάστημα κατόρθωσαν να μεταλαμπαδεύσουν τις απόψεις και τις ιδεολογίες τους και στους επόμενους πολιτισμούς.

Ένας τέτοιος χαμένος πολιτισμός είναι και ο πολιτισμός των Αρίων ο οποίος αν και χάθηκε στο χρόνο κατόρθωσε να κληροδοτήσει στους επόμενους πολιτισμούς, τις αντιλήψεις του, εκ των οποίων οι περισσότερες είχαν ναζιστικό χαρακτήρα. Αυτές τις ναζιστικές αντιλήψεις – θεωρίες τις υιοθέτησε στη συνέχεια ο Χίτλερ, ο οποίος προβλήθηκε ως λυτρωτής από το αίσθημα ντροπής, όπως χαρακτηριστικά υποστηρίζει ο συγγραφέας Marks Stefan στο βιβλίο του, «Γιατί ακολούθησαν τον Χίτλερ».

Αυτές οι ναζιστικές θεωρίες επηρέασαν και τη χώρα μας και πιο συγκεκριμένα το κόμμα της Χρυσή Αυγής, το οποίο συνέχισε και συνεχίζει να προβάλλει ναζιστικά και ρατσιστικά μηνύματα έναντι των άλλων.

Μεθοδολογία

Αρχικά επιλέξαμε την ερευνητική εργασία του κυρίου Παναγιωτόπουλου Στεφάνου, «Χαμένοι Πολιτισμοί», διότι μας ενδιέφερε να μάθουμε πως ζούσαν οι άνθρωποι τότε, πως καταστράφηκαν οι πολιτισμοί τους και πως κατάφερε ο “μύθος” τους να αντέξει τόσους αιώνες και να επηρεάσει τους μετέπειτα πολιτισμούς.

Μετά από την πρώτη συνάντησή μας χωριστήκαμε σε ομάδες και επιλέξαμε με ποιον χαμένο πολιτισμό θα ασχολούμασταν. Η ομάδα μας επέλεξε τον χαμένο πολιτισμό των Αρίων και κυρίως το φαινόμενο του ναζισμού που παρατηρήθηκε για πρώτη φορά εκείνη την εποχή. Το φαινόμενο αυτό απασχόλησε και συνεχίζει να απασχολεί ακόμα και σήμερα τις κοινωνίες τόσο με την πολιτική και τις απόψεις των Αρίων και στη συνέχεια του Χίτλερ, όσο και για τις καταστροφές που άφησε πίσω του. Επομένως, επιλέξαμε ως δευτερεύον θέμα ενασχόλησης, το ναζισμό για να κατανοήσουμε σε βάθος τα πιστεύω τους, και να συνεχίσουμε στην δική μας εποχή με ένα πολιτικό κόμμα, την Χρυσή Αυγή που ακολουθεί τις ίδιες ναζιστικές πρακτικές.

Όταν ξεκινήσαμε τη διαδικασία της έρευνας, χωρίσαμε την εργασία μας σε υποενότητες και κάθε εβδομάδα, το κάθε μέλος της ομάδας αναλάμβανε να βρει πληροφορίες για κάποια από αυτές, είτε από το διαδίκτυο, είτε από βιβλία.

Επιπλέον, μοιράσαμε ερωτηματολόγια, τα αποτελέσματα των οποίων συμπεριλαμβάνονται στη γραπτή μας εργασία. Τέλος, συγκεντρωθήκαμε όλα τα μέλη της ομάδας, ολοκληρώσαμε την εργασία μας, η οποία πήρε την τελική της μορφή και συνθέσαμε ένα ενιαίο κείμενο.

Άρια Φυλή

Η Άρια Φυλή είναι η λευκή Φυλή, η ινδοευρωπαϊκή, σύμφωνα με την ναζιστική ερμηνεία, η γερμανική φυλή που πρέπει να κυριαρχήσει σε όλες τις υπόλοιπες γιατί είναι ανώτερη σε πνεύμα και σώμα. Εμφανίστηκε γύρω στο 6000 π.Χ στην κεντρική Ασία και από εκεί μετανάστευσε στη βόρεια Ινδία και σε διάφορες άλλες περιοχές της Ευρώπης.

Οι αριοσοφιστές ερμήνευαν τον κόσμο ως διαρκή σύγκρουση ανάμεσα στην κυρίαρχη φυλή των Αρίων και στις κατώτερες φυλές των μη Αρίων, οι μη Άριοι ήταν οι Σλάβοι, οι Λατίνοι και οι Εβραίοι. Ο Γκουίντο φον Λιστ και ο Λαντς φον Λίμπενφελς πίστευαν πως στην Ανατολή υπήρχαν μυστικά κέντρα σοφίας, θαυμάσιες βιβλιοθήκες κρυμμένες σε σπηλιές, μαγικοί λαβύρινθοι κάτω από τη γη και απόκρυφα ιερά, κρυμμένα σε μοναστήρια του Θιβέτ.

Οργανώθηκαν σε μικρά βασίλεια με την εξουσία των Βασιλιάδων να περιορίζεται στα συμβούλια των πολεμιστών. Κάθε βασίλειο απαρτιζόταν από έναν αριθμό φυλών, κάθε φυλή είχε τον αρχηγό και περιλάμβανε ανεξάρτητες αγροτικές κοινότητες. Ο γάμος με μέλος άλλης φυλής απαγορευόταν, όπως επίσης και οι αιμομιξίες, αυτό ονομάστηκε «ινδικός θεσμός» και οδήγησε στον χωρισμό σε κάστες. Σύμφωνα με τους ναζιστικούς ιδεολόγους, ο Άριος ήταν μια κύρια φυλή που έχτισε έναν πολιτισμό που εξουσίασε για 10 χιλιάδες χρόνια περίπου.

Οι εθνικιστές και οι ναζιστές του 19ου αιώνα και όσοι υποστηρίζουν πως η Άρια Φυλή ήταν η ανώτερη πολεμική φυλή, δεν έχουν άδικο. Από την κάθοδο των ελληνικών φύλων και τον επεκτατισμό των Αρχαίων Γερμανών για παράδειγμα, φαίνεται ότι η Φυλή αυτή ήταν μια ομάδα αγρίων πολεμικών λαών, που όταν συναντούσαν δυσκολίες στον τρόπο διαμονής τους, έκαναν επιδρομές στις γειτονικές περιοχές. Οι Άριοι ήταν οι υπεύθυνοι για την πρόοδο του κόσμου, αν ορίσουμε την πρόοδο ως ταραχή.

Η γνώση των Αρίων, σύμφωνα με τους ναζιστές της Γερμανίας, διασώθηκε μέσω κάποιων μυστικών εταιριών. Οι μυστικές εταιρίες που δημιουργήθηκαν ήταν πάρα πολλές με την υποκίνηση πάντα των ναζιστικών θεωριών, οι πιο σημαντικές

από αυτές είναι το Τάγμα των Νέων Ιπποτών του Ναού, το Υπερβόρειο Γερμανικό Τάγμα και η Μεγάλη Εταιρία της Θούλης.

Η έσχατη Θούλη ήταν το όνομα της πρωτεύουσας της πρώτης ηπείρου που αποικίστηκε από τους Αρίους. Το όνομα αυτής της ηπείρου ήταν Υπερβόρεια και λέγεται ότι ήταν αρχαιότερη από την Ατλαντίδα.

Το σύμβολο του ηλίου, η γνωστή σε εμάς σβάστικα, έγινε το λάβαρο της ναζιστικής Γερμανίας και των απανταχού Αρίων. Η σβάστικα συμβόλιζε για τους ναζιστές την αιώνια κίνηση του κόσμου με την οποία εξήλθαν οι Άριοι από τον πόλο. Κάποιο άλλο πάλι ιερό σύμβολο για τους ναζιστές ήταν και το Άγιο Δισκοπότηρο, αφού συμβόλιζε την ιστορία της Άριας Φυλής, την καθαρότητα του αίματος και την αναζήτηση της ανώτερης αλήθειας.

Σβάστικα: σημασία στο ναζισμό και στον ινδουισμό

Η σβάστικα είναι σύμβολο άμεσα αναγνωρισμένο από τους περισσότερους από εμάς. Έχει κυριαρχήσει στο μυαλό μας ως ένα σύμβολο που χρησιμοποιήθηκε από τον Αδόλφο Χίτλερ και τα μέλη της κυβέρνησης του με σκοπό την επιβολή του Τρίτου Ράιχ και των ιδεολογικών προτύπων και αντιλήψεων του. Στην πραγματικότητα όμως, η απεικόνιση αυτού του συμβόλου ανατρέχει πίσω στις ρίζες του Ινδουισμού, ενώ ανακαλύφθηκε από τον Αδόλφο σχετικά πρόσφατα, μετά την αποκάλυψη των ευρημάτων του Ερρίκου Σλήμαν στην Τουρκία, καθώς ο τελευταίος έψαχνε για την αρχαία πόλη της Τροίας, παρόλα αυτά η αρχική προέλευση του παραμένει ακόμα άγνωστη. Επίσης, στην αρχαία ινδική λογοτεχνία αναφέρονται οι Άριοι και η σβάστικα ως σύμβολο των Αρίων, οι οποίοι αναφέρονται ως πολεμιστές και ανώτερα όντα. Αυτή ήταν μία από τις βάσεις που χρησιμοποίησε ο Χίτλερ για την δημιουργία της ιδεολογίας του.

Σε αντίθεση με την σημερινή ερμηνεία της σβάστικας σαν ένα σύμβολο πολέμου, αυταρχισμού, διωγμού και θανάτου εκατομμυρίων ανθρώπων. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η εμφάνιση του στην Πολωνία και την Γερμανία απαγορεύτηκε. Ακόμα, αποτελεί ένα σύμβολο το οποίο προκαλεί φόβο και απέχθεια στους περισσότερους Ιουδαίους, εξαιτίας των διωγμών, των βασανιστηρίων και των θανάτων ομοεθνών τους κατά την περίοδο εγκαθίδρυσης του Τρίτου Ράιχ.

Η σβάστικα στην θρησκεία της Ινδίας αποτελεί ένα εξαιρετικά ιερό και σημαντικό σύμβολο, το οποίο σέβονται και τιμούν όλοι οι πιστοί. Πιο συγκεκριμένα, θεωρείται σημάδι αγνότητας το οποίο χαρίζει καλή τύχη, πλούτη, ελπίδα και μακροζωία. Ακόμα, χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό κατά την διάρκεια της τέλεσης του μυστηρίου του γάμου, καθώς λέγεται ότι φέρνει καλή τα τύχη στο ζευγάρι, ευνοεί τη δημιουργία οικογένειας και είναι σημάδι της ένδειξης της ευλογίας των Θεών. Τέλος, μπορεί να γίνει αντιληπτό σε περίοπτη θέση μέσα σε ναούς κατά την τέλεση λειτουργιών και σε εορταστικές περιόδους της θρησκείας του Ινδουισμού.

Η ζωή του Χίτλερ

Τα παιδικά χρόνια

Ο Αδόλφος Χίτλερ γεννήθηκε στις 20 Απριλίου του 1889 στο Μπράουνου της Αυστροουγγαρίας. Μητέρα του ήταν η Κλάρα Πέλτσλ, τρίτη γυναίκα του πατέρα του, Αλοΐσιου Χίτλερ. Από τα υπόλοιπα έξι παιδιά του Αλοΐσιου, μόνο τα 2 κατάφεραν να ενηλικιωθούν.

Οι περιγραφές του Χίτλερ για τον πατέρα του τον παρουσιάζουν ως "αυταρχικό, αυστηρό και καμιά φορά οξύθυμο και βίαιο. Παρόλα αυτά, δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι ο τρόπος που μεγάλωσε απέκλινε πολύ από εκείνον της τότε εποχής έτσι ώστε να ευθύνεται για τις ιδεολογίες που ο ίδιος μετέπειτα υιοθέτησε.



Ο Χίτλερ, προσπάθησε να εξαφανίσει κάθε ίχνος που σχετίζονταν με την καταγωγή του, εκκενώνοντας και καίγοντας τα χωριά των γονέων του και παππούδων του. Αυτό καθώς ο ίδιος επιθυμούσε να παραμείνουν κρυφά κάποια κομμάτια της μέχρι τότε ζωής του, πριν αυτός εμπλακεί με την πολιτική. Όπως φαίνεται βαθύτερη αιτία γι' αυτό, ήταν το γεγονός ότι δεν ήταν απόλυτα βέβαιος για το ποιος ήταν ο παππούς του. Αποκαλύπτοντας τις πιθανές ρίζες Εβραϊκής η Τσεχικής προέλευσης, θα ερχόταν σε σύγκρουση με τις ρατσιστικές και προπαγανδιστικές αντιλήψεις τις οποίες προσπαθούσε να προβάλλει και να αναδείξει.

Τα μαθητικά-φοιτητικά χρόνια

Εξαιτίας της εργασίας του Αλοΐσιου, η οικογένεια ήταν αναγκασμένη να μετακομίζει ανά τακτά χρονικά διαστήματα σε διαφορετικές περιοχές. Οι επιδόσεις του Αδόλφου στο δημοτικό σχολείο ήταν αρκετά ικανοποιητικές, κάτι όμως που δεν συνεχίστηκε και στις τάξεις του γυμνασίου, καθώς ο ίδιος έμεινε στην ίδια τάξη λόγω «έλλειψης φιλοπονίας», και κινδύνεψε να μην προβιβασθεί και δεύτερη φορά, κάτι το οποίο δεν έγινε κατόπιν παράκλησης της μητέρας του. Το 1905, εγκατέλειψε το

σχολείο σε ηλικία 16 ετών χωρίς να πάρει απολυτήριο. Ο Αδόλφος αργότερα αποδίδει τις σχολικές του αποτυχίες στον πατέρα του υποστηρίζοντας πως ήθελε να τον κάνει δημόσιο υπάλληλο, ενώ εκείνος ήθελε να γίνει ζωγράφος.

Από το 1905 και μετά, έχοντας πλέον εξασφαλίσει χρηματικό επίδομα από το κράτος για τον θάνατο του πατέρα του, την οικονομική βοήθεια από την μητέρα του και τα έσοδα από τις καλλιτεχνικές του δημιουργίες, η ζωή του Χίτλερ ήταν αρκετά «άνετη». Ταυτόχρονα έκανε αίτηση στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης, ωστόσο απορρίφθηκε και τις δύο φορές λόγω έλλειψης ταλέντου.

Το 1909 εγκαθίσταται στην Βιέννη, όπου και έρχεται σε επαφή με τις ρατσιστικές και νεοθρησκευτικές αντιλήψεις του αντισημίτη ιδεολόγου Γιεργκ Λαντζ φον Λίμπενφελς, όπως και άλλων. Η «φυλή κυρίων», μια δηλαδή ανώτερη, άρια φυλή, φαίνεται πως ήταν μια ιδέα που ο Χίτλερ αποκόμισε εκείνη την περίοδο της ζωής του.

Μετά την εκταμίευση της κληρονομιάς του πατέρα του, μετακομίζει στο Μοναχό, όπου και μελετά τα έργα του ρατσιστή συγγραφέα Χιούστον Στιούαρτ Τσάμπερλεν. Την ίδια επίσης περίοδο αποφεύγει να εκπληρώσει την στρατιωτική του θητεία για λόγους αρχής, ο ίδιος όμως μετά την έναρξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου γίνεται εθελοντής στον γερμανικό στρατό.

Α' Παγκόσμιος Πόλεμος

Ο Χίτλερ πέρασε αρκετά χρόνια στο πεδίο της μάχης αποκτώντας σπουδαίες διακρίσεις για τον αγώνα του. Ωστόσο, εξαιτίας τραυματισμών απέχει κατά διαστήματα από τα καθήκοντα του, όπως το 1916 σε μάχη στη βόρεια Γαλλία, όπου τραυματίζεται στο πόδι και επιστρέφει στο μέτωπο μετά από ένα χρόνο. Επιπλέον, τον Οκτώβριο του 1918 γίνεται η εισαγωγή του σε νοσοκομείο του Πάζεβαλκ μετά από επίθεση με αέρια.

Εκεί ο Αδόλφος αποδίδει την παροδική πάθηση του στην επίθεση από τα αέρια όμως το ιατρικό αρχείο του νοσοκομείου αποδεικνύει πως η τύφλωση του ήταν συνέπεια της καθυστερημένης υστερικής αντίδρασης του εξαιτίας της ήττας της Γερμανίας. Επιπλέον, η ιατρική γνωμάτευση του ψυχιάτρου τον χαρακτήριζε ως ψυχοπαθή και ακατάλληλο να αναλάβει ηγετικά καθήκοντα. Αυτή, σε συνδυασμό με την κακή συμπεριφορά σε ανωτέρους του, φαίνεται πως ήταν και η αιτία για το ότι,

παρότι υπήρξε σπουδαίος στο στρατό και στα παιδιά των μαχών, ποτέ δεν πήρε προαγωγή.

Η Άνοδος στο Πολιτικό Προσκήνιο

Μετά την ήττα της Γερμανίας στον πόλεμο, ο Χίτλερ αποδίδει την οργή του στην προδοσία της Γερμανίας από τους ίδιους της τους πολιτικούς που υπέγραψαν την παράδοση της. Έτσι, σχηματίζεται η θεωρία της προδοσίας, την οποία επικαλείται ως κίνητρο για την ενασχόληση του με την πολιτική. Μετά την αιματηρή συντριβή της Σοβιετικής Δημοκρατίας, ο Χίτλερ προσλαμβάνεται από την διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων του Μοναχού. Εκεί διακρίνεται ανάμεσα στους υπόλοιπους ως σπουδαίος προπαγανδιστής, γι' αυτό και στη συνέχεια παρακολουθεί μαθήματα ρητορικής.

Στις 12 Σεπτεμβρίου 1919 παίρνει μέρος για πρώτη φορά σε συνέλευση του Γερμανικού Εργατικού Κόμματος, ενώ την ίδια μέρα προτείνεται η συμμετοχή του ως ενεργό μέλος στο κόμμα, χάρη στη ρητορική ικανότητα του πάνω σε πολιτικές συζητήσεις. Αργότερα, γίνεται εκδότης της εφημερίδας "Λαϊκός Παρατηρητής" του κόμματος.

Ο Αδόλφος επηρεάζει τους εργάτες και τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα, ενώ προσελκύει όλο και περισσότερους ακροατές. Το 1920 ασχολείται ενεργά με την διαμόρφωση του προγράμματος του κόμματος, ενώ έπειτα από δική του πρωτοβουλία το κόμμα μετονομάζεται σε "Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών Εργατών".

Μετά την απόλυση του από τον στρατό, τον Μάρτιο του 1920 έχοντας επίγνωση της δημοτικότητας του και της μεγάλης δύναμης που έχει αποκτήσει, αναγκάζει με τελεσίγραφο τον τότε πρόεδρο του κόμματος να παραιτηθεί. Έτσι αναλαμβάνει αυτός την προεδρία, έχοντας γίνει τοπική πολιτική φυσιογνωμία.

Πραξικόπημα και Φυλάκιση-Καγκελαρία

Μετά την πτώση της "Σοβιετικής Δημοκρατίας", την κυβέρνηση της Βαυαρίας την αναλαμβάνει ο Γκούσταβ Ρίτερ φον Καρ, εθνικιστής και αντίπαλος της δημοκρατίας. Αυτός και ο Χίτλερ γίνονται σύμμαχοι έχοντας ως άπώτερο σκοπό την ανατροπή της κυβέρνησης του Βερολίνου, σύμφωνα με το πρότυπο της "Πορείας προς τη Ρώμη" του Μουσολίνι.

Στις 9 Νοεμβρίου του 1923, ο Χίτλερ με τους οπαδούς του έκανε έφοδο στο Βαυαρικό Υπουργείο Στρατιωτικών, η οποία όμως απέτυχε. Ο ίδιος λίγες μέρες αργότερα φυλακίστηκε και οδηγήθηκε σε δίκη. Ο Αδόλφος μεταχειρίζεται με εξαιρετική επιείκεια από την Δημοκρατία της Βαϊμάρης. Καθώς πολλοί που συμμετείχαν στο πραξικόπημα αποποιούνται κάθε κατηγορία, ο Χίτλερ βρίσκει την ευκαιρία να φανεί ως μοναδικός εμπνευστής του πραξικοπήματος και να φέρει ξανά τον εαυτό του στο προσκήνιο.

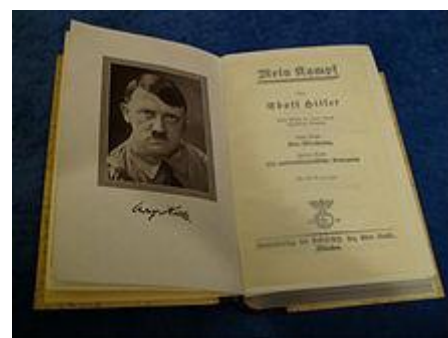
Ως αποτέλεσμα, καταδικάζεται σε πενταετή φυλάκιση ενώ το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών Εργατών βγαίνει εκτός νόμου. Ωστόσο, βγαίνει από την φυλακή κιόλας από το πρώτο έτος της προβλεπόμενης ποινής του εξαιτίας της αμνηστίας που είχε δοθεί σε πολιτικούς κρατούμενους. Κατά την περίοδο που πέρασε στην φυλακή, μαζί με την βοήθεια του γραμματέα του θα τελειώσει την συγγραφή του πρώτου κεφαλαίου του βιβλίου του "Ο Αγών Μου". Τότε ήταν που άρχισε να βλέπει τον εαυτό του ως μεγάλο ηγέτη.

Από το 1925 και έπειτα, δίνει έμφαση στην αναδιοργάνωση του κόμματος, το οποίο αργότερα θα χρησιμοποιήσει για την ανάδειξη του στην κυβέρνηση. Οι νέοι οπαδοί του Χίτλερ είχαν αποθέσει τις ελπίδες τους για οικονομική και εθνική ανασυγκρότηση και κυριαρχία πάνω του. Ταυτόχρονα, η οικονομική κρίση που αποσταθεροποιούσε την Δημοκρατία της Βαϊμάρης ήταν ακόμα ένας ευνοϊκός παράγοντας.

Μετά την απόκτηση της γερμανικής υπηκοότητας, ο ίδιος κατεβαίνει υποψήφιος στις εθνικές εκλογές του 1932. Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα των Γερμανών Εργατών αναδεικνύεται ως το πιο ισχυρό κόμμα και έτσι ο ίδιος καλείται να αναλάβει την καγκελαρία. Ο Αδόλφος Χίτλερ διορίζεται καγκελάριος της Γερμανίας στις 30 Ιανουαρίου 1933.

Η Καθιέρωση του Τρίτου Ράιχ

Μετά την πυρπόληση του Ράιχσταγκ, η οποία όπως αποδείχθηκε αργότερα είχε γίνει έπειτα από εντολή του Αδόλφου με σκοπό να στρέψει την κοινή γνώμη κατά των αντιπάλων της κυβέρνησης, ο ίδιος πείθει τον Πρόεδρο Χίντενμπουργκ να εκδώσει αναγκαστικό διάταγμα με βάση



το οποίο δίνει το πολιτικό δικαίωμα στον Χίτλερ να καταργήσει για λίγο τα δικαιώματα των κατοίκων της Γερμανίας και να μπορεί ελεύθερα να διώκει τους πολιτικούς και ιδεολογικούς αντιπάλους του, που ήταν κυρίως υποστηρικτές της αριστεράς. Έχοντας όμως μείνει ανικανοποίητος από τις δικαιοδοσίες που του είχαν δοθεί, ζητάει από την Βουλή να συγκεντρωθούν όλες οι νομοθετικές εξουσίες στην κυβέρνηση του. Παρόλο τις δυσκολίες που αντιμετώπισε καθώς έπρεπε να συγκεντρώσει την πλειοψηφία των θετικών ψήφων από τους βουλευτές, στις 24 Μαρτίου 1933 του παραχωρείται όλη η νομοθετική εξουσία. Αργότερα, τον Ιανουάριο του 1938 καταφέρνει να γίνει αρχηγός της Βέρμαχτ.

Η Εξοντωτική Πολιτική του Χίτλερ

Από την αρχή κιόλας της πολιτικής του καριέρας ο Αδόλφος έκανε εμφανή τις ρατσιστικές αντιλήψεις του όχι μόνο κατά αλλοεθνών, όπως των Ρόμα, των Ρώσων, των Πολωνών, με αποκορύφωμα τους Εβραίους, αλλά στράφηκε και εναντίον αυτών που είχαν σωματικά ή πνευματικά προβλήματα. Οι κεντρικές βάσεις αυτών των ιδεών ήταν, πρώτον, ότι οι μόνοι αποδεκτοί κάτοικοι εντός γερμανικών συνόρων ήταν οι Γερμανοί υπήκοοι και δεύτερον, πως τα αδύναμα άτομα πρέπει να εξοντώνονται έτσι ώστε η δύναμη να αναβαθμιζόταν.

Ως αυτού, αργότερα βάζει σε λειτουργία το "Πρόγραμμα Ευθανασίας T-4", με βάση του οποίου στερήθηκαν και υποβλήθηκαν στην διαδικασία της ευθανασίας «ανεπιθύμητα» στοιχεία του πληθυσμού της Γερμανίας. Θανατώθηκαν συνολικά περίπου 200.000 άνθρωποι με δηλητηριώδη αέρια, με δηλητηρίαση, με φαρμακευτική αγωγή, με πυροβόλο όπλο ή αφήνονται να πεθάνουν από την πείνα. Αυτή η κίνηση αποτέλεσε κάτι σαν «πείραμα» για τις εξοντώσεις των Εβραίων που θα ακολουθούσαν.

Στο βιβλίο του "Ο Αγών Μου", παρουσιάζεται η "Τελική Λύση του Εβραϊκού Ζητήματος". Αυτό σήμαινε την εξόντωση περίπου 6.000.000 Εβραίων κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το οποίο ονομάστηκε και "Ολοκαύτωμα". Οι Εβραίοι κατηγορήθηκαν για όλα τα δεινά που συνέβαιναν στην Γερμανία, συμπεριλαμβανομένης της ήττας της στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αργά αλλά σταθερά, από τις αρχές του 1933, η χιτλερική κυβέρνηση αρχίζει να μειώνει τα πολιτικά δικαιώματα των Εβραίων πολιτών και φτάνει σε σημείο να

υλοποιεί εξωπραγματικές απαγορεύσεις κατά αυτών. Αρχικά, ίδιος είχε ως σκοπό την εκτόπιση τους, το αποτέλεσμα όμως ήταν η εξόντωση τους. Το αποκορύφωμα της αντισημιτικής πολιτικής που ακολούθησε ο Χίτλερ ήταν η δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης όπως αυτό του Άουσβιτς και του Μαϊντάνεκ. Εκεί εκτός από Εβραίους οδηγήθηκαν και πολλοί Πολωνοί, Ρώσοι, Τσιγγάνοι Ρώμα και όσοι άλλοι αποτελούσαν απειλή για την Κυβέρνηση, όπου βασανίστηκαν και θανατώθηκαν.

Ο Θάνατος του

Κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η κατάσταση της υγείας του Χίτλερ χειροτέρευε. Έπασχε από πάρκινσον σε προχωρημένο στάδιο και από προϊούσα παραφροσύνη. Τον Μάρτιο του 1945, έδωσε εντολή για καταστροφή των υποδομών του γερμανικού κράτους, η οποία όμως δεν εκτελέστηκε. Εκείνο το χρονικό διάστημα, πίστευε πως η Γερμανία έχασε το δικαίωμα ύπαρξης λόγω της ήττας της, κάτι που τον έβρισκε σύμφωνο με την ιδεολογία του, «νίκη ή καταστροφή».

Μετά την πληροφόρηση του σχετικά με την άρση της πολιορκίας του Βερολίνου, και την μη εκτέλεση της, ο Αδόλφος παθαίνει νευρικό κλονισμό. Αφήνει ελεύθερο μέρος του προσωπικού του από το Καταφύγιο της Καγκελαρίας και διατάζει να καούν όλα του τα έγγραφα και τα προσωπικά του στοιχεία που βρισκόταν στην Καγκελαρία και στο Μοναχό.

Η δημοσίευση του θανάτου του Χίτλερ σε αμερικάνικη εφημερίδα: Στις 29 Απριλίου παντρεύεται την σύντροφο του Εύα Μπράουν. Το επόμενο μεσημέρι η ίδια αυτοκτονεί πίνοντας υδροκυάνιο ενώ ταυτόχρονα ο Χίτλερ βάζει ένα πιστόλι στο στόμα του και βάζει τέλος στην ζωή του. Όταν ανακαλύπτονται τα πτώματα, καίγονται και αργότερα θάβονται στον προαύλιο χώρο του καταφυγίου.

Χρυσή Αυγή

Η Χρυσή Αυγή με επίσημη ονομασία Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή ιδρύθηκε ως οργάνωση το 1980 από τον Νίκο Μιχαολιάκο. Είναι ένα ελληνικό πολιτικό κόμμα που χαρακτηρίζεται ως ακροδεξιά, ναζιστική και φασιστική οργάνωση από τα ΜΜΕ. Το σύμβολο της Χρυσής Αυγής (μαύρος μαϊάνδρος με λευκό περίγραμμα σε κόκκινο φόντο) κατά κριτικές προσομοιάζει τη σβάστικα. Βιβλία όπως το «Ο Αγών» μου του Χίτλερ αλλά και άλλα τα οποία πραγματεύονται την ανωτερότητα της λευκής φυλής βρίσκονται σε περίοπτη θέση στα κεντρικά γραφεία της οργάνωσης στην Αθήνα.



Η Χρυσή Αυγή είναι ένα Ιδεολογικό και πολιτικό Κίνημα, το οποίο εμφανίστηκε με την έκδοση ενός 16σελίδου ασπρόμαυρου φυλλαδίου τον Δεκέμβριο του 1980. Λίγα χρόνια αργότερα έλαβε την νομική υπόσταση πολιτικού κόμματος, υποβάλλοντας την απαραίτητη δήλωση στο ανώτατο δικαστήριο της χώρας. Το 1992 προσδιορίστηκε στο Β΄ Συνέδριο του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή ιδεολογία του Κινήματός, ο Λαϊκός Εθνικισμός. Τον Ιανουάριο του 1993 εκδόθηκε το πρώτο φύλλο της εφημερίδος και τον Ιούνιο του 1994 έλαβε πρώτη φορά μέρος σε εκλογική αναμέτρηση και συγκεκριμένα στις Ευρωεκλογές.

Στο ψηφοδέλτιο της Χρυσής Αυγής στις εκλογές για την ανάδειξη μελών του Ευρωκοινοβουλίου τον Ιούνιο του 1994 υπήρχε στο πάνω μέρος ένα σύμβολο, ήταν το αρχαίο Ελληνικό σύμβολο Μαϊάνδρος, σύμβολο κατ' εξοχήν Ελληνικό, το οποίο βεβαίως δεν έχει καμία σχέση με τα καθεστώτα του μεσοπολέμου όπως υποστηρίζει η Χρυσή Αυγή στο site της. Η Χρυσή Αυγή υποστηρίζει ότι είναι συκοφαντίες όλα αυτά που λέγονται για το σύμβολο τους, αφού οποιοδήποτε αρχαιολογικό χώρο κι αν επισκεφτούμε θα δούμε το σύμβολο αυτό πάνω σε αγγεία, επομένως δεν έχει ναζιστικό χαρακτήρα.

Χρώμα της Χρυσής Αυγής πρώτα απ' όλα είναι το κυανό, που είναι το χρώμα της Εθνικής μας Σημαίας, του αιματοβαμμένου λάβαρου του Έθνους μας τους τελευταίους δύο αιώνες της Ελληνικής Ιστορίας, όπως δηλώνουν τα μέλη της Χρυσής Αυγής. Κομματικά τους χρώματα είναι το άσπρο, το μαύρο και το κόκκινο και

υποστηρίζουν ότι είναι συκοφαντίες όσα λέγονται για το ότι είναι χρώματα του ναζισμού ή της σημαίας της Αιγύπτου.

Η Χρυσή Αυγή δεν έχει φασιστικές καταβολές αλλά παραπέμπει ευθέως στις φυλετικές, αριανές, παγγερμανιστικές αντιλήψεις, που διαμόρφωσαν τον πυρήνα της πολιτικής του ώριμου Χίτλερ. Οτιδήποτε μετά τον εθνικοσοσιαλισμό του Χίτλερ είναι νεοναζιστικό, όμως η Χρυσή Αυγή έχει εκσυγχρονίσει το πνεύμα του ναζισμού.

Η Χρυσή Αυγή υποστηρίζει την πολιτισμική ανωτερότητα του ελληνικού έθνους και της λευκής φυλής, πιστεύει ότι τα υπόλοιπα φύλα βρίσκονται σε μειονεκτική θέση και δεν αξίζουν τίποτα, «πιάνουν» απλώς χώρο. Είναι συμβατή με τον εθνικοσοσιαλισμό καθώς πιστεύει στον κεντρικό σχεδιασμό και έλεγχο της οικονομίας αλλά με εθνικιστικά και όχι διεθνιστικά κριτήρια. Γι' αυτό το λόγο, αντιτίθεται με ακραίο τρόπο στη μετανάστευση (υποστηρίζοντας παράλληλα την απέλαση όλων των μεταναστών και Ρομά).

Η Χρυσή Αυγή υπεραμύνεται της ιστορικής αποκατάστασης του δικτάτορα Ιωάννη Μεταξά. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει την νομιμότητα του δικτατορικού καθεστώτος και ότι η αρνητική απάντησή του στο ιταλικό τελεσίγραφο αποδεικνύει πατριωτισμό και πολιτική δεινότητα.

Το αρχετυπικό σχήμα «ιερή εστία – κίνδυνο – προδοσία» ενεργοποιεί τα αντανάκλαστικά της ομάδας, η οποία καλείται να υπερασπιστεί τα ιερά και τα όσια και να «προστατεύσει» τον ελληνικό λαό. Είτε πρόκειται για εισβολείς είτε για εθνικά λιποβαρείς που πράττουν προδοτικά η απάντηση είναι μία: ΒΙΑ.

Η βία είναι χαρακτηριστικό γνώρισμα της Χρυσής Αυγής από την ημέρα της ίδρυσης της, οι συντεταγμένες ομάδες δεν νοούνται χωρίς την άσκηση βίας ή την απειλή. Από το Δίκτυο περιστατικών ρατσιστικής βίας καταγράφεται η φράση «Παλιοαράπη να ξεκουμπιστείς να πας στην πατρίδα σου». Οι Χρυσανγίτες κάνουν δημόσιες εμφανίσεις μαυροντυμένοι και φουσκωτοί, ο βηματισμός και το απειλητικό ύφος, είναι βία.

Επίσης, υπερασπίζεται την δράση των ταγμάτων ασφαλείας (τα οποία συγκροτήθηκαν από τον γερμανικό στρατό κατοχής και την κατοχική κυβέρνηση Ράλλη) εναντίον των δυνάμεων του Ελληνικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού κατά την περίοδο της Κατοχής και αποδίδει τιμές στα ένοπλα θύματα της μάχης και της σφαγής του Μελιγαλά.

Ο Μιχαλολιάκος σε δημόσια εμφάνιση του στις Θερμοπύλες παραπέμπει με τον λόγο του στο εμβατήριο των χιτλερικών ταγμάτων εφόδου. Η Χρυσή Αυγή αποτελείται από τάγματα εφόδου, που δρουν σαν διωκτικές ομάδες και τα θύματα δεν έχουν την δυνατότητα να ξεφύγουν. Τα τάγματα δεν έχουν μόνο το αριθμητικό πλεονέκτημα, είναι ευκίνητοι, δραστικοί και αποτελεσματικοί και προσπαθούν να εκτελέσουν την αποστολή που τους δόθηκε με κάθε τρόπο.

Η δράση της ομάδας είναι προμελετημένη, ο στόχος προκαθορίζεται και τα αποτελέσματα είναι τραγικά τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Οι επιθέσεις σε αλλοδαπούς και Έλληνες δεν ήταν τυχαίες, οι εντολές δίνονταν σε μηνύματα που πάντα στο τέλος υπάρχει η εντολή «διέγραψε το». Σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα όποιος έχει ενταχθεί σε μια ομάδα που επιδιώκει τη συνεχή διάπραξη εγκλημάτων τιμωρείται με κάθειρξη δέκα χρόνων. Βέβαια, σε αυτήν την φάση δημιουργείται το ερώτημα, εάν η απονομή της δικαιοσύνης στον ελλαδικό χώρο λειτουργεί σωστά και δεν κατευθύνεται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, αφού κανείς από αυτούς δεν φυλακίζεται.

Έχουν επισημανθεί εμφανείς αναλογίες ανάμεσα στη βία της Χρυσής Αυγής και της μεθόδου που εφαρμόζαν οι Κου Κλουξ Κλαν. Η ομάδα επιτίθεται στα μεμονωμένα άτομα με τη βία μέχρι πτώσεως, με φονική πρόθεση σε πολλές περιπτώσεις.

Ο κ. Κασιδιάρης σε μία ομιλία του αναφέρεται στην εθιμική πρακτική των πιο διαλεχτών από τους νέους Σπαρτιάτες, στο πλαίσιο αυτό μαζεύονταν στην ύπαιθρο με ελαφρύ οπλισμό και δολοφονούσαν θαρραλέους είλωτες. Αυτή την πρακτική του Η. Κασιδιάρη θα μπορούσαμε να τη μεταφράσουμε ως πρακτική εξόντωσης των μεταναστών – ειλώντων, αφού για αυτούς θεωρούνται μειονότητες και κατώτεροι σε μια πολιτεία που κυριαρχεί το λευκό φύλο.

Στη Χρυσή Αυγή συνυπάρχουν τα ιδεολογικά στοιχεία του εθνικοσοσιαλισμού και η παράδοση του ένοπλου δωσιλογισμού. Ο ιστορικός και πανεπιστημιακός Ηλίας Νικολακόπουλος χαρτογραφεί τη διαδρομή της ελληνικής Ακροδεξιάς: «Οι βασικές ιστορικές αναφορές της οργάνωσης είναι οι ταγματασφαλίτες της Κατοχής, το μετεμφυλιακό παρακράτος και η υποστήριξη της χούντας. Αυτό φαίνεται στις τρεις εμβληματικές γιορτές που συμμετέχει με όρους πομπώδεις και τελετουργικούς: Μελιγαλάς, Μακρυγιάννη και Βίτσι». Η Χρυσή Αυγή, επιπρόσθετα αρθρώθηκε ως αντίπαλη δύναμη στο πολιτικό σύστημα και ως εγγυήτρια ρύθμισης της εξαθλίωσης.

Στα υποβαθμισμένα προάστια αυτή η συνθήκη ήταν καταλυτική, όχι απαραίτητα όμως μη αναστρέψιμη, για την εξασθένηση της ιστορικής μνήμης. Γι' αυτό πρώτα από όλα η μάχη ενάντια στον φασισμό στην Ελλάδα είναι μια υπόθεση αλήθειας σε ζόρικούς καιρούς, όπως το είχε πει και ο Παύλος Φύσσας σε μία από τις ελάχιστες συνεντεύξεις του πριν από τη δολοφονία: «Πάντως το γεγονός είναι ένα. Μία είναι η αλήθεια. Και αν ψάχνεις μια αλήθεια, τότε σίγουρα θα τη βρεις. Μπορεί να τρομάξεις, αλλά θα τη βρεις».

Ακόμα και η δολοφονία ενός αθώου ανθρώπου, όπως αυτή του Παύλου Φύσσα ήταν απλώς μια δουλειά γι αυτούς, γιατί ήταν διαφορετικός από αυτούς. Πέθανε επειδή δεν ήταν σαν κι αυτούς, επειδή καταδικάζουν την διαφορετικότητα. Η Χρυσή Αυγή έχει ορίσει με σαφήνεια τους εχθρούς της. Αφού, καταδιώκουν τους πάντες που είναι διαφορετικοί από αυτούς. Είναι εναντίον όλων, στρέφονται ενάντια των ξένων, δηλαδή σε όσους δεν ανήκουν στο έθνος και στο κράτος μας, ενάντια των «ημιαίμων», αυτών δηλαδή που ανήκουν στο ίδιο κράτος και όχι στο ίδιο έθνος και στα άτομα που θεωρούν προδότες, μιαιρούς και ανώμαλους.

Η Χρυσή Αυγή αποτελεί πεδίο άσκησης ενός πολεμόχαρου ανδρισμού, όπου οι γυναίκες φαίνεται να μην έχουν θέση. Παρ' όλα αυτά, όπως έχει δημοσιευθεί και σε παλαιότερη έρευνα του ΒΗ magazine, η Χρυσή Αυγή διαθέτει γυναικείο τμήμα, το Μέτωπο Γυναικών, ενώ μεταξύ της λίστας των ενταλμάτων σύλληψης φιγουράρουν και ορισμένα γυναικεία ονόματα. Όπως επισημαίνει η δημοσιογράφος και στέλεχος του γυναικείου κινήματος στην Ελλάδα, Αγγέλικα Ψαρρά.

Μολαταύτα, η Χρυσή Αυγή, όπως και η ευρωπαϊκή Ακροδεξιά σε όλες τις δυνατές εκφάνσεις της, διαθέτει γυναικεία τμήματα και εκπαιδεύει γυναίκες προκειμένου να τους αναθέσει τα χρήσιμα καθήκοντα της εφεδρείας. Στη διαδικασία στρατολόγησης γυναικών, όπως προκύπτει και από την ευρωπαϊκή εμπειρία, ακροδεξιές ομάδες και κόμματα υιοθετούν έναν διττό λόγο και μια διπλή στρατηγική: σαφής υποτίμηση των γυναικών σε συνδυασμό με το ταυτόχρονο εγκώμιο της γυναικείας τους φύσης και τον περιορισμό τους στα παραδοσιακά γυναικεία καθήκοντα.

Οι διαδικασίες της, δεν είναι καθόλου Δημοκρατικές, στη χρυσή αυγή δεν υπάρχει η συζήτηση και η ελεύθερη αντιπαράθεση, αλλά αναδεικνύονται οι

τραμπούκοι, οι μπράβοι και οι φανατικοί με το στρατό. Η Χρυσή Αυγή, ο ναζισμός και ο Φασισμός χτυπάνε διπλά τη γυναίκα, αφού επιφυλάσσει για αυτές έναν ιδιαίτερο σκοταδισμό. Δεν θεωρείται ότι πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες και έχει μόνο μια υποχρέωση την μητρότητα.

Όπως όμως ο Χίτλερ καθόριζε την νομιμότητα και οι πράξεις του αποτελούσαν την αυθεντική άσκηση της ανώτατης δικαιοσύνης, έτσι και η βία στις ομάδες εφόδου νομιμοποιείται ως άμυνα, με αποτέλεσμα το νομοθετικό σύστημα της Ελλάδος να μη μπορεί να βγάλει καμία απόφαση κατά τους. Η νεοναζιστική βία αποσκοπεί στην αποδοχή του λαού, όπως η ναζιστική βία του Τρίτου Ράιχ, που καταδίωκε τους εχθρούς του έθνους ενέπνεε περισσότερο το αίσθημα της επιδοκιμασίας παρά του φόβου.

Βέβαια τα γεγονότα του παρελθόντος δείχνουν κάποια σχέση μεταξύ Χρυσής Αυγής και Γερμανών Ναζιστών. Αφού, στις 17 Αυγούστου 1987 μετά την αυτοκτονία του Ρούντολφ Ες, ο οποίος ήταν κουμπάρος και αναπληρωτής του Χίτλερ, μέλος του υπουργικού συμβουλίου της Γερμανίας ο οποίος είχε καταδικαστεί στη Δίκη της Νυρεμβέργης σε ισόβια. Την επόμενη ημέρα, στις 18 Αυγούστου 1987, η Χρυσή Αυγή μοίρασε στο κέντρο της Αθήνας προκηρύξεις με την φράση RUDOLF HESS ΑΘΑΝΑΤΟΣ. Σε φωτογραφίες που λήφθηκαν στο πρώτο Συνέδριο της Χρυσής Αυγής τον Φεβρουάριο του 1990, απεικονίζεται η αίθουσα του συνεδρίου διακοσμημένη με της σβάστικα και με το αγκίστρι του λύκου (Wolfsangel) που απετέλεσε σύμβολο της παραστρατιωτικής οργάνωσης Werwolf, που δημιούργησε το 1944 ο αρχηγός των Ες-Ες, Χάινριχ Χίμλερ.

Επιπλέον, εμφανίζονται ομοιότητες στον τρόπο διοίκησης του Χίτλερ και των μελών της Χρυσής Αυγής αφού και οι ναζιστές θεωρούσαν ότι μόνο μέλη του Έθνους μπορούσαν να είναι πολίτες του Κράτους. Μόνον αυτοί με γερμανικό αίμα, ανεξαρτήτως πεποιθήσεων, μπορούσαν να είναι μέλη του Έθνους. Οι μη πολίτες μπορούσαν να ζουν στην Γερμανία ως επισκέπτες και πρέπει να υπόκεινται στην περί ξένων νομοθεσία.

Ειδικά με τους γερμανούς νεοναζί υπήρχε πάντα μια ιδιαίτερη συμπάθεια, εκτός όμως από το ατυχές γεγονός των αρχών της δεκαετίας του '90 στο Μοναχό, όταν οι Γερμανοί πέρασαν τους Χρυσανγίτες για μετανάστες και τους κυνήγησαν.

Τα ΜΜΕ ενημέρωσης αγνοούν ή μάλλον καλύπτουν τις στενές επαφές της Χρυσής Αυγής με νεοναζιστικές οργανώσεις σε όλο τον κόσμο. Η δικτύωση ξεκινά από τη Νότια Αφρική, με το ναζιστικό και ακραίο ρατσιστικό κίνημα AWB, το οποίο

έχει κατηγορηθεί για βομβιστικές επιθέσεις και δολοφονίες. Ο αρχηγός του κινήματος αυτού, στο παρελθόν έχει φιλοξενήσει τον διαβόητο “Περίανδρο”, καταδικασθέντα για την απόπειρα δολοφονίας του Δ. Κουσούρη. Οι επαφές φτάνουν μέχρι και την Ρωσία, με τη ναζιστική και ρατσιστική οργάνωση DPNI. Επίσης η Χρυσή Αυγή είναι μέλος του πανευρωπαϊκού δικτύου «European National Front», το οποίο περιλαμβάνει ναζιστικά και φασιστικά κόμματα από τη Γερμανία (NPD), την Ισπανία (La Falange), τη Ρουμανία (ND), την Ιταλία (Fozza Nuova), την Πολωνία (NOP) και τη Γαλλία (RF).

Είναι επιτακτική ανάγκη να αναφερθεί, ότι τρεις ημέρες πριν γίνει γνωστό για την επίσκεψη των Γερμανών Νεοναζί, το περιοδικό Spiegel ενημέρωσε με άρθρο του ότι η Χρυσή Αυγή πραγματοποιεί ανά τακτά χρονικά διαστήματα επαφές με τους νεοναζί από τη Βαυαρία. Η Χρυσή Αυγή απάντησε έξαλλη και ανακοίνωσε ότι **«Η Χρυσή Αυγή ουδεμία σχέση έχει με ξένες πολιτικές οργανώσεις ή κόμματα».**

Μετά από τη πρόσφατη σύλληψη των βουλευτών της Χρυσής Αυγής και την κατάσχεση των ηλεκτρονικών υπολογιστών τους, βρέθηκαν στους σκληρούς δίσκους τους, ότι τα μέλη της Χρυσής Αυγής εμφανίζονται με κουκούλες και στολές τύπου Κου Κλουξ Κλαν, ναζιστικούς χαιρετισμούς σε ορκωμοσίες νέων μελών με την παρουσία του Νίκου Μιχαλολιάκου. Επίσης υπάρχουν φωτογραφίες και βίντεο που εμφανίζονται ένστολοι χαιρετώντας ναζιστικά. Στην ορκωμοσία των μελών τους «απαγγέλουν» το εξής «ποίημα»: «Είμαι Χρυσή Αυγή γιατί είμαστε επαναστάτες. Να σκοτώσουμε τον Εβραίο που κρύβουμε όλοι μέσα μας».

Επιπλέον σε μια ομιλία του Νίκου Μιχαλολιάκου στα μέλη της Χρυσής Αυγής φέρεται να λέει: «Λένε ότι εμείς είμαστε οι κακοί φασίστες, οι εθνικιστές. Η αλήθεια είναι ότι δεν έχουν άδικο. Σκοπός μας δεν είναι να βελτιώσουμε αυτούς που βρίσκονται σήμερα στο Κοινοβούλιο, να διορθώσουμε τις πολιτικές δυνάμεις που είναι διεφθαρμένες και τελειωμένες, αλλά να τους τελειώσουμε, μια για πάντα».

Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η ταύτιση (λάθρο)μετανάστευσης και εγκληματικότητας, που αποτελεί σήμα κατατεθέν της ΧΑ, γίνεται από μια οργάνωση που δεν έχει πρόβλημα με το έγκλημα γενικά – ιδίως δε με «το λευκό εγκληματία, που είναι αδελφός». Η ίδια η οργάνωση, εξάλλου, συμμετέχει στο οργανωμένο έγκλημα. Το στέλεχός της, και υποψήφιος αντιπεριφερειάρχης Δυτικής Ελλάδας με την «Εθνική Συσπείρωση» **Χρήστος Ρήγας**, συνελήφθη πέρσι τον Απρίλιο για διπλή δολοφονία. Ο ίδιος είναι ιδιοκτήτης του μπαρ «Πύλες», ορμητηρίου της οργάνωσης στον Άγιο Παντελεήμονα. Στην ευρύτερη περιοχή, η οργάνωση «πουλά προστασία σε

μαγαζιά», στα πρότυπα της δράσης νεοναζιστικών οργανώσεων ανά την Ευρώπη, ενώ ως υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων, ο Μιχαλολιάκος είχε ζητήσει κάθε πολίτης της Αθήνας να εμπιστευτεί 3 ευρώ στα μέλη της ΧΑ ώστε να φροντίζουν –ένοπλοι- για τη δημόσια τάξη.

Η εγκληματική δραστηριότητα της οργάνωσης στοιχειοθετείται, μεταξύ άλλων, από τις δικαστικές διώξεις μελών της, που για τον Μιχαλολιάκο οφείλονται στην πολιτική τους ένταξη. Εκτός από τον προαναφερθέντα Χρήστο Ρήγα, στη μακρά λίστα περιλαμβάνονται οι: **Αντώνης-«Περίανδρος» Ανδρουτσόπουλος** (επίθεση στον αριστερό φοιτητή Δ. Κουσουρή το 1998), **Δημήτρης Ζαφειρόπουλος** και **Χάρης Κουσουμβής** (επίθεση σε μέλη του ΣΕΚ το 1996 – ο δεύτερος διώχθηκε επίσης για την επίθεση στον αριστερό φοιτητή Π. Χρυσό το 2002, αλλά και για ληστεία στην Καλαμάτα), **Θόδωρος Μαγκώτσος** και **Δημήτρης Παπαγεωργίου** (επίθεση στον Π. Χρυσό), **Θέμις Σκορδέλλη** (επίθεση εναντίον μεταναστών με μαχαίρι στον Αγ. Παντελεήμονα), **Δ. Θεοδωρόπουλος** (επίθεση στις 9.4.2012 στο Στέκι Μεταναστών Χανίων) κ.ά.

Ενδεικτικό των διασυνδέσεων της οργάνωσης, είναι και το γεγονός ότι τα φυλλάδιά της τυπώνονταν από τη ΝΔ.

Νίκος Μιχαλολιάκος



Ο Νίκος Μιχαλολιάκος είναι ο ιδρυτής και ο επικεφαλής του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Από την ηλικία των 16 ετών συμμετέχει ενεργά στο εθνικιστικό κίνημα του Κωνσταντίνου Πλεύρη. Είναι

συγγραφέας περισσότερων από δέκα έργων ιστορικού, ιδεολογικού και πολιτικού περιεχομένου. Είναι ο εκδότης της εβδομαδιαίας εφημερίδας “ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ”, στην οποία και αρθρογραφεί. Επανεξελέγη Γενικός Γραμματέας στην διάρκεια των εργασιών του 7ου συνεδρίου του κινήματος, που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα τον Ιανουάριο του 2011.

Τον Ιούλιο του 1974, συνελήφθη για πρώτη φορά έξω από την Βρετανική Πρεσβεία στο Κολωνάκι διαμαρτυρούμενος για τη στάση της μεγάλης Βρετανίας κατά τη διάρκεια της Τουρκικής εισβολής στην Κύπρο. Το 1976 συλλαμβάνεται και πάλι για επίθεση κατά δημοσιογράφων που κάλυπταν την κηδεία του δολοφονημένου από την 17 Νοέμβρη βασανιστή της Χούντας Ευάγγελου Μαλλίου, όπου κρατήθηκε για ένα μικρό χρονικό διάστημα στον Κορυδαλλό χωρίς βέβαια να δικαστεί ποτέ λόγω τυπικών κυκλωμάτων. Η προσωπική γνωριμία του Μιχαλολιάκου με τον Παπαδόπουλο συνέβη την περίοδο που ο νέος εθνικοσοσιαλιστής ήταν κρατούμενος στον Κορυδαλλό. Εξάλλου ο δικηγόρος και αδερφός του Μιχαλολιάκου, Μιχαλόλιας, υπήρξε ιδρυτικό μέλος του κόμματος που ίδρυσε ο Παπαδόπουλος από τις φυλακές Κορυδαλλού, ενώ είναι εκείνος που έβγαλε από τη φυλακή το ηχογραφημένο μήνυμα του δικτάτορα το οποίο ακούστηκε στη συγκέντρωση στο Κάραβελ το 1984. Ο ίδιος βέβαια υποστηρίζει ακόμη και τώρα πως συνελήφθη για «τις ιδέες του».

Η Τρίτη φορά που ο Νίκος Μιχαλολιάκος πέρασε τις πόρτες των φυλακών, ήταν το 1978 όταν συνελήφθη και καταδικάστηκε σε κάθειρξη ενός έτους, ως μέλος ακροδεξιάς οργάνωσης, η οποία στόχευε στην κατοχή όπλων και εκρηκτικών. Η σημερινή σύλληψη του στις 28 Σεπτεμβρίου 2013 και οι συλλήψεις και άλλων

βουλευτών είναι οι πρώτες που αφορούν εκλεγμένους αντιπροσώπους του λαού από την πτώση της Χούντας. Κι αυτό γιατί η κατηγορία για το κακούργημα δεν απαιτεί άρση βουλευτικής ασυλίας. Οι κατηγορίες που αντιμετωπίζει είναι η συγκρότηση και η συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και ο Νίκος Μιχαλολιάκος περιγράφεται ως αρχηγός και σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα αντιμετωπίζει ποινή κάθειρξης δέκα ετών. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα στάθηκε η αφορμή ώστε η Ελληνική Κυβέρνηση να ξεκινήσει συστηματική έρευνα για τη δράση της Χρυσής Αυγής.

Ο Μιχαλολιάκος δεν παραδέχεται ότι είναι νεοναζιστής, λέει ότι είναι «έλληνας εθνικιστής» ή ρατσιστής, καταγγέλλει, αντίθετα, ότι «υπάρχει ρατσισμός κατά των Ελλήνων», αλλά δηλώνει ότι είναι μόνο «αντισιωνιστής». Αρνείται ότι η οργάνωση του έχει σχέση με τη σβάστικα, δηλαδή τον αρχαιοελληνικό μαίανδρο ή ότι τα μέλη της χαιρετούν ναζιστικά, καθώς και ότι η Χρυσή Αυγή έχει σχέσεις με νεοναζιστικές οργανώσεις της Ευρώπης. Στην ερώτηση όμως εάν οι χρυσαυγίτες είναι δημοκράτες και αν συμμερίζονται τις αρχές της πλειοψηφίας και της αντιπροσώπευσης.

Επίσης ο ίδιος αρνείται ότι υπήρξε το Ολοκαύτωμα και τονίζει ότι ο αριθμός των νεκρών Εβραίων είναι υπερβολικός για να είναι αληθινός.

Ο φασιστικός χαιρετισμός του στην εκδήλωση της νεολαίας του κόμματος, παρότι κατεβλήθη προσπάθεια να ερμηνευθεί ως εθνικός χαιρετισμός που καθιερώθηκε από το καθεστώς του Μεταξά, δεν παύει να αποτελεί μία κατάδυση στο παρελθόν, όταν ο «Αρχηγός» διαπνεόταν, κάτι που βεβαίως δεν προσπαθούσε να αποκρύψει όπως σήμερα, από τις ιδέες του Χίτλερ.

Ο Μιχαλολιάκος αρνείται ότι η οργάνωση έχει σχέση με το κράτος και πιο συγκεκριμένα το «βαθύ» κράτος και καταγγέλλει τον αποκλεισμό της ΧΑ από τα ΜΜΕ αποδεικτικό στοιχείο, κατά τον ίδιο, του αντισημιτισμού της. Αρνείται επίσης, τη συνεργασία αστυνομίας με την Χρυσή Αυγή. Σε σχετική ερώτηση αλλά και όποτε κατηγορείται για τη βία που ασκεί η Χρυσή Αυγή, λέει ότι ο ίδιος αρνείται τη χρήση βίας για πολιτικούς σκοπούς, και δίνει ως παράδειγμα, την πρόσφατη επίθεση κατά των γραφείων της στην Πάτρα, μετά την οποία η αστυνομία «προστάτεψε» τους αναρχικούς: «Δεν ασκούμε, αλλά υφιστάμεθα τη βία», όπως δηλώνει ο ίδιος.

Στην πραγματικότητα όμως η ιδεολογία της οργάνωσης είναι ο εθνικοσοσιαλισμός (ναζισμός) και ο φυλετισμός (ρατσισμός). Τα έντυπά της υμνούν τον Χίτλερ και τον Ρούντολφ Ες και μιλούν στο όνομα της Φυλής, εξ ου και το σύνθημα «Αίμα, Τιμή, Χρυσή Αυγή», όμως τελευταία τροποποιείται ως «Έθνος, Τιμή», αλλά και πάλι και τα δύο ισχύουν ακόμα. Γι' αυτό το λόγο, εξάλλου, η οργάνωση συμπεριλήφθηκε στη λίστα ομοϊδεατών του ακροδεξιού Αντρέας Μπρέιβικ, όπου πέρυσι αιματοκύλισε τη Νορβηγία. Ο φυλετισμός εξηγεί τη θέση του Μιχαλολιάκου ότι «ο λευκός εγκληματίας είναι αδελφός». Ο ίδιος εξάλλου θεωρεί τον Χίτλερ «οραματιστή της Νέας Ευρώπης», ενώ τόσο ο αρχηγός, όσο και μέλη της οργάνωσης, χαιρετούν ναζιστικά.

Τέλος, σε σχέση με τη «λαθρομετανάστευση», παρακολουθεί εν μέρει τον «εκσυγχρονισμό» του ρατσιστικού λόγου. Δεν θεωρεί δηλαδή ότι οι ξένοι είναι εγκληματίες επειδή είναι ξένοι, ενώ παραδέχεται ότι στο οργανωμένο έγκλημα συμμετέχουν και Έλληνες. Αυτό που λέει είναι ότι οι ξένοι είναι καλύτερα να βρίσκονται στις χώρες τους, διότι «ακόμα και αν είναι ήσυχοι, προέχει η εθνική και φυλετική καθαρότητα του ελληνικού λαού». Για τον ίδιο, όντας άνεργοι, οι ξένοι είναι φυσικό να στραφούν προς το έγκλημα. Φυσικά εκείνος προβάλλει την εγκληματικότητα των ξένων ως τον κύριο λόγο που πρέπει να απελαθούν όλοι οι «λαθρομετανάστες», ενώ ουσιαστικά εξισώνει τους «λαθρομετανάστες» με όλους τους μετανάστες: «Δεν υπάρχει νόμιμος μετανάστης: όλοι έχουν έρθει λαθραία».

«Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα Χίτλερ – Κόμμα Χρυσή Αυγή» Ομοιότητες και Διαφορές

Ανήσυχος με αυτά που βιώνει καθημερινά το Βερολίνο, ο Αϊνστάιν ξεκινά το καλοκαίρι του 1931 αλληλογραφία με τον Φρόιντ, όπου αναπτύσσει προβληματισμούς για την άνοδο του εθνικοσοσιαλισμού. Το βασικό ερώτημα που θέτει στην πρώτη επιστολή του είναι «πώς θα σταματήσουμε την ψύχωση του μίσους και της καταστροφής», που εξαπλώνεται ταχύτατα στον γερμανικό πληθυσμό. «δεν εννοώ βέβαια», υπογραμμίζει ο Αϊνστάιν, «μόνο τους αποκαλούμενους ακαλλιέργητη μάζα. Εμπειρία μου δείχνει ότι η υποτιθέμενη αφρόκρεμα της διανοήσης είναι πλέον επιρρεπής σε τέτοιου είδους ολέθριες αυθυποβολές».

Η διαπίστωση αυτή ακούγεται πολύ επίκαιρη εξαιτίας της Χρυσής Αυγής, όσο ενοχλητική αλήθεια και αν είναι. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που θεωρούν ότι ο νεοφασισμός ευδοκιμεί μόνο ή κυρίως μεταξύ των «κατώτερων», οικονομικά και μορφωτικά, στρωμάτων, αυτών των επικίνδυνων τάξεων που είναι πάντα επιρρεπείς στα πολιτικά άκρα.

Οι κύριες ομοιότητες μεταξύ της χρυσής αυγής και του ναζισμού είναι, ο φυλετικός ρατσισμός. Ο εθνικοσοσιαλισμός είχε ως κεντρικό και επίσημο δόγμα ένα συγκεκριμένο διπολικό φυλετικό ρατσισμό. Ο ρατσισμός αυτός χαρακτηριζόταν αφενός μεν από την ανάδειξη της καθαρότητας και την υπεροχή των Γερμανών, ως μελών της Άριας φυλής και των κληρονόμων του αρχαίου ελληνορωμαϊκού πολιτισμού, αφετέρου δε από την προβολή και εκδήλωση του αντισημιτισμού, γύρω από τον οποίο οικοδομήθηκε ένα πανίσχυρο προπαγανδιστικό πλέγμα κινδυνολογίας και δαιμονολογίας

Ταυτόχρονα οι Γερμανοί παρουσίαζαν τους εαυτούς τους ως τους μόνους ικανούς στην Ευρώπη να γλιτώσουν την γηραιά ήπειρο από την σοβιετική μαστίγα.

Ο εθνικιστικός χαρακτήρας, ο εθνικοσοσιαλισμός είχε ένα έντονα επεκτατικό προσανατολισμό, που είχαν διαμορφωθεί κάτω από ιδεαλιστικές επιδράσεις. Η εθνική ενότητα και αυτάρκεια, καθώς και τα γερμανικά ιδεώδη περί δεδομένης εθνικής και πολιτισμικής υπεροχής.

Επίσης, η Χρυσή Αυγή είναι ένα κόμμα που αρχίζει σαν κίνημα ιδεών και μετεξελίσσεται σε πολιτικό κίνημα για να πάρει τη μορφή κόμματος, να διαλυθεί και να ανασυσταθεί αρκετές φορές μέχρι την τελική κατάληξη, όπως ακριβώς συνέβη και στο «κόμμα» του Χίτλερ.

Όπως αναφέρει η ίδια η Χρυσή Αυγή το 1986, αφού βγαίνει για κάποιο χρονικό διάστημα και πάλι στο προσκήνιο και όπως αναφέρει στα έντυπα της θα είναι ο μοναδικός πολιτικός εκφραστής του ελληνικού εθνικοσοσιαλισμού, άρα δηλώνει έμμεσα ότι εκπροσωπούν και υιοθετούν ίδιες πρακτικές και αντιλήψεις.

Η άνοδος του φασισμού στην Ελλάδα είναι η πιο επώδυνη πολιτική επίπτωση της κρίσης, αφού το κόμμα της Χρυσής αυγής αναδεικνύεται ως το τρίτο κόμμα σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, της οποίας τα μέλη κατηγορούνται για βίαιες και ορισμένες φορές μοιραίες επιθέσεις κατά μεταναστών

Έχουν κοινά στοιχεία με τους ναζιστές – Γερμανούς, αφού κατηγορούνται και οι δύο για επιθέσεις, μεγάλες κόκκινες σημαίες με σβάστικες, "στρατιωτικές παρελάσεις" με δαυλούς, που κάνουν τους μετανάστες αποδιοπομπαίους τράγους.

Κοινό σημείο είναι επίσης και οι καταγγελίες πως η δράση της Χρυσής Αυγής καλύπτεται από τις αστυνομικές αρχές. Το 1932, περπατώντας σε έναν πολυσύχναστο δρόμο, ο Ίσεργουντ, ο οποίος ήταν ένας διάσημος δημοσιογράφος, γίνεται μάρτυρας επίθεσης με μαχαίρι κατά νεαρού από "παραστρατιωτικούς" των Εθνικοσοσιαλιστών. Όλα όμως γίνονται και πάλι μπρόστα στα μάτια αστυνομικών οι οποίοι δεν κάνουν τίποτα

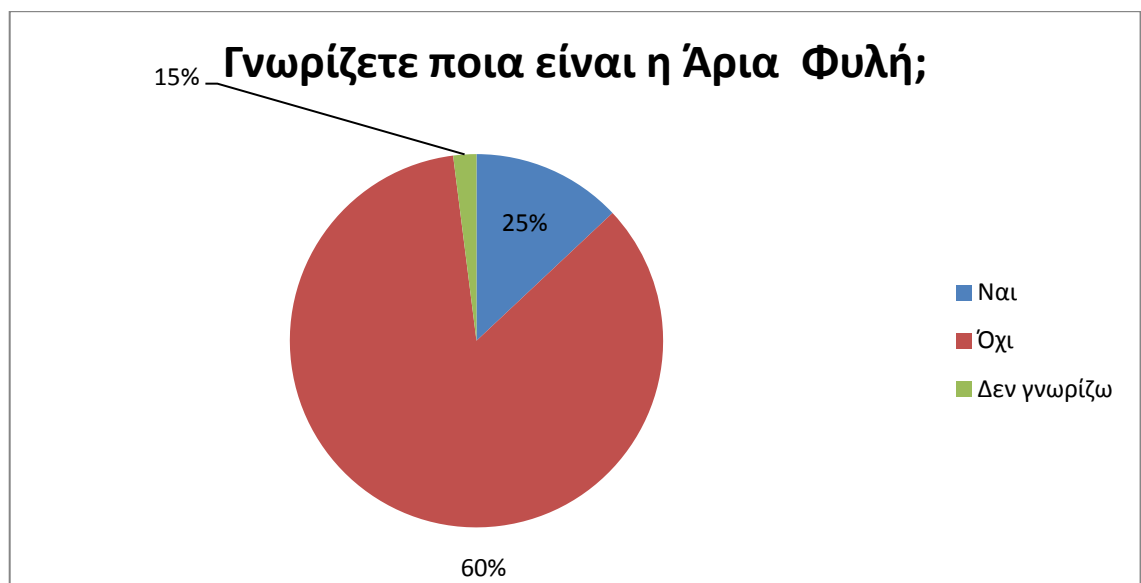
Παρόλα αυτά η Χρυσή Αυγή και το κόμμα του Χίτλερ δεν έχουν μόνο ομοιότητες αλλά και διαφορές. Ενώ στο Βερολίνο τότε συνέβαιναν αυτά, στην Ελλάδα σήμερα δεν υπάρχει στρατιωτικοποιημένη αριστερά. Η βασικότερη όμως διαφορά είναι ότι η Ελλάδα είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πράγμα που σημαίνει ότι η μοίρα της είναι δεμένη με αυτήν των εταίρων της, σε αντίθεση με τη Γερμανία του 30 που ήταν απομονωμένη. Αξίζει επίσης να σημειωθεί πως σήμερα η Ευρώπη δεν βρίσκεται στο χείλος του πολέμου όπως τότε.

Ασφαλώς η Χρυσή Αυγή, παρά την ιδεολογική συγγένεια με τους ναζί, διαφέρει από πολλές απόψεις από το ναζιστικό κόμμα (NSDAP). Η θλιβερή παρουσίαση λίγων εκατοντάδων οπαδών έξω από τη ΓΑΔΑ μετά τη σύλληψη των

ηγετών τους επιβεβαίωσε την εικόνα των θρασύδειλων, που ξεχειλίζουν από αδρεναλίνη μπροστά σε γυναίκες και ανυπεράσπιστους μετανάστες, αλλά ζαρώνουν στην τρύπα τους όταν τους απειλεί ο πέλεκυς της Δικαιοσύνης.

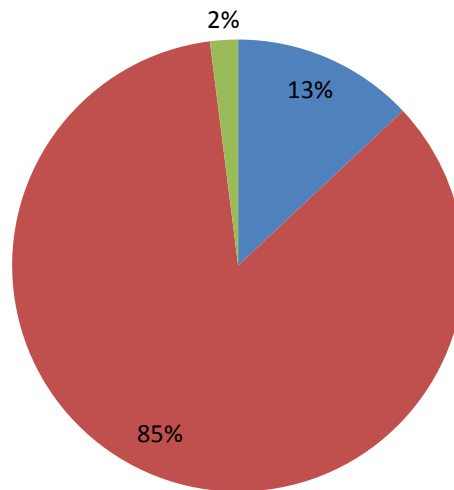
Επομένως διαπιστώνουμε ότι, όταν αναφερόμαστε είτε στο εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα του Χίτλερ, είτε στο ναζιστικό κόμμα της Χρυσής Αυγής, υπάρχουν αξιοσημείωτες ομοιότητες, που καθιστούν και τις δύο πολιτικές παρατάξεις όμοιες.

Αποτελέσματα Ερωτηματολογίων



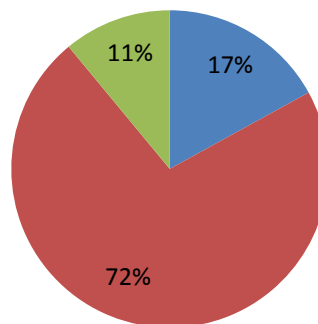
Στις μέρες μας πιστεύετε ότι υπάρχουν φαινόμενα ναζισμού και εθνικισμού;

■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν γνωρίζω

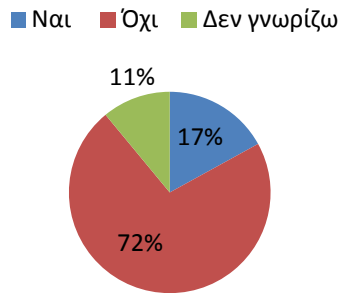


Γνωρίζετε την δράση της Χρυσής Αυγής;

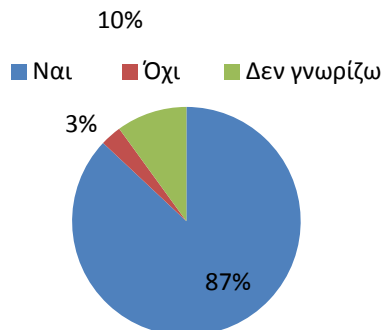
■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν γνωρίζω



Πιστεύετε ότι με την πάροδο του χρόνου θα υπάρξει πολιτική άνοδος στην Χρυσή και αρνητικές συνέπειες σε συλλογικό επίπεδο

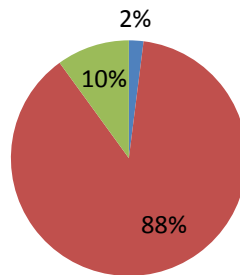


Πιστεύετε ότι ο Χίτλερ και ο Μιχαλολιάκος έχουν τις ίδιες ιδεολογικές και πολιτικές πεποιθήσεις



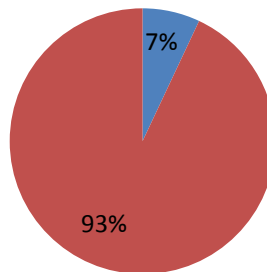
**Θεωρείτε αναγκαία τα μέτρα της Χρυσής
Αυγής κατά των μεταναστών των γυναικών
και των ατόμων με αναπηρίες**

■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν Γνωρίζω



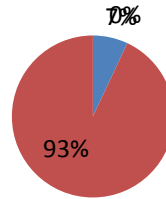
**Γνωρίζετε κάποιο άτομο που να είναι μέλος
της Χρυσής Αυγής**

■ Ναι ■ Όχι



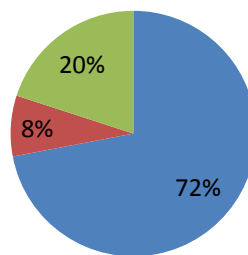
**Πιστεύετε ότι η Χρυσή Αυγή παραπέμπει
ευθέως στις φυλετικές αντιλήψεις, που
διαμόρφωσαν τον πυρήνα της πολιτικής του
ώριμου Χίτλερ**

■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν γνωρίζω



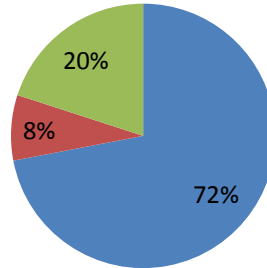
**Θεωρείτε σωστή την άποψη του
εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος της
Γερμανίας ότι «η εξόντωση ανθρώπων
πνευματικώς νεκρών δεν συνιστά έγκλημα ,
δεν συνιστά ενέργεια ανήθικη, δεν συνιστά
μια ενστικτώδη, κτηνώδη πράξη, αλλά μία...**

■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν γνωρίζω



Πιστεύετε ότι αν ποτέ άνοδος της Χρυσής Αυγής θα έχουμε πτώση του Δημοκρατικού Πολιτεύματος

■ Ναι ■ Όχι ■ Δεν γνωρίζω



Επίλογος

Μέσα από αυτήν την εργασία, ήρθαμε κοντά με τον αρχαίο χαμένο πολιτισμό των Αρίων ο οποίος επηρέασε σε μεγάλο βαθμό τα φασιστικά κόμματα που εμφανίστηκαν στον κόσμο ανά τους αιώνες, με σημαντικότερο αυτό του Αδόλφου Χίτλερ. Αποτέλεσμα της δράσης του ήταν ο χαμός εκατομμυρίων ανθρώπων, κυρίως στην Ευρώπη.

Καταλύματα αυτής της ιδεολογίας υπάρχουν ακόμα και στην Ελλάδα μέσα από την εμφάνιση και την επικράτηση του κόμματος της Χρυσής Αυγής, η οποία όπως φαίνεται κερδίζει όλο και περισσότερο έδαφος στο πολιτικό προσκήνιο.

Παρόλα αυτά, η προσωπική μας άποψη είναι πως η υιοθέτηση ανάλογης ιδεολογίας από οποιοδήποτε κράτος θα επιφέρει αρνητικά αποτελέσματα σε κοινωνικό, πολιτισμικό, οικονομικό και διακρατικό επίπεδο, χωρίς να ξεχνάμε βεβαίως τα ανεξίτηλα σημάδια στις ψυχές των ανθρώπων.

Ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης του φασισμού, είναι η άμεση ενημέρωση των πολιτών για τα αίτια και τις συνέπειες του, όπως και επίσης η καλλιέργεια δημοκρατικών και αντιρατσιστικών προτύπων στα παιδιά από νεαρή ηλικία στο σχολικό περιβάλλον. Έτσι, αναγνωρίζεται η αξία της δημοκρατίας, της ελεύθερης βούλησης, της ελευθερίας του τύπου και η αναγνώριση των ατομικών δικαιωμάτων ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος η οποιοδήποτε άλλου κριτηρίου διάκρισης.

Βιβλιογραφία

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%93%CE%B5%CF%81%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%A1%CE%AC%CE%B9%CF%87

http://en.wikipedia.org/wiki/Nazi_symbolism

http://en.wikipedia.org/wiki/Nazi_Party#Party_symbols

<http://en.wikipedia.org/wiki/Sturmabteilung>

http://en.wikipedia.org/wiki/Nazism_and_race

<http://en.wikipedia.org/wiki/Swastika>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Aryanism>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A3%CE%B2%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%B1>

http://thesecretrealtruth.blogspot.gr/2012/05/blog-post_7061.html

<http://www.blavatsky.gr/el/articles/47-various/315-the-meaning-of-swastika.html>

<http://www.netplaces.com/hinduism/hinduism-history-and-central-ideas/a-history-of-ancient-india-before-the-aryan-migration.htm>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Swastika>

<http://history1900s.about.com/cs/swastika/a/swastikahistory.htm>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9F_%CE%91%CE%B3%CF%8E%CE%BD%CE%BC%CE%BF%CF%85

<http://www.tovima.gr/vimagazino/views/article/?aid=502067>

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%80%CE%BF%CE%BA%CF%81%CF%85%CF%86%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%83%CE%BF%CF%83%CE%B9%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%93%CE%B5%CF%81%CE%BC%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%95%CF%81%CE%B3%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%9A%CF%8C%CE%BC%CE%BC%CE%B1

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%81%CE%B9%CE%BF%CF%83%CE%BF%CF%86%CE%AF%CE%B1>

<http://blogs.sch.gr/ardallas/files/2009/04/hinduism.pdf>

http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%99%CE%BD%CE%B4%CE%BF%CF%85%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82#.CE.91.CF.81.CE.AF.CE.B1_.CE.AE_.CE.B2.CE.B5.CE.B4.CE.B9.CE.BA.CE.AE_.CF.80.CE.B5.CF.81.CE.AF.CE.BF.CE.B4.CE.BF.CF.82

<http://hellinon.net/IndoiArioi.htm>